

**Національний технічний університет України
“Київський політехнічний інститут ім. Ігоря Сікорського”**

Факультет прикладної математики

**Кафедра системного програмування і спеціалізованих
комп'ютерних систем**

ЛАБОРАТОРНА РОБОТА №1

з дисципліни

“Алгоритми та методи обчислень”

Группа: КВ-33

Виконав: Козлов С. О.

Оцінка:

Лабораторна робота 1

ОБЧИСЛЕННЯ ЗНАЧЕНЬ ФУНКЦІЙ

Мета роботи

Дослідити особливості наближення функцій за допомогою степеневих рядів, виконати аналіз похибок наближення.

Загальне завдання

1. Побудувати таблицю залежності довжини ряду n , що забезпечує точність функції не меншу за задане значення eps у точці $x = (b + a)/2$, від eps .
Значення eps змінюється від 10^{-2} до 10^{-14} з кроком 10^{-3} .
2. Для n (довжина ряду фіксована й дорівнює n), отриманого в п.1 при $\text{eps} = 10^{-8}$, у точках $x_i = a + hi$, $h = (b - a)/10$, $i = 0, \dots, 10$ обчислити абсолютну похибку та залишковий член ряду. Результати подати у вигляді таблиці.
3. Побудувати графік залежності абсолютної похибки від x (у логарифмічному масштабі).

Завдання за варіантом:

Варіант №6

Функція – $\text{ch}(x)$

Інтервал – $[-0.8, 1.9]$

Вихідний текст програми

main.c

```
#include <stdio.h>
#include "ch.c"
#include "log.c"

const double RANGE_START = -0.8;
const double RANGE_END = 1.9;
const double RANGE_MIDDLE = (RANGE_END + RANGE_START) / 2;
const double RANGE_STEP = (RANGE_END - RANGE_START) / 10;

const int N = 6;

void run_task_1() {
    FILE *logfile = fopen("./task1.log.csv", "w");

    char epsilon_str[50];
    char terms_str[50];
    char absolute_error_str[50];
    char remainder_term_str[50];

    log_columns(logfile, 4, "Epsilon", "Terms", "Absolute Error",
    "Remainder Term");

    for (int power = -2; power >= -14; power -= 3) {
        double epsilon = pow(10, power);
        ChResult result = ch_with_precision(RANGE_MIDDLE, epsilon);

        sprintf(epsilon_str, "10^%d", power);
        sprintf(terms_str, "%d", result.terms);
        sprintf(absolute_error_str, "%.16f", result.absolute_error);
        sprintf(remainder_term_str, "%.16f", result.remainder_term);
        log_columns(logfile, 4, epsilon_str, terms_str,
        absolute_error_str, remainder_term_str);

        printf("Epsilon: 10^%d\n", power);
        printf("N: %d\n", result.terms);
        printf("Precise value: %.16f\n", result.precise);
        printf("Approximate value: %.16f\n", result.approximate);
        printf("Absolute error: %.16f\n", result.absolute_error);
        printf("Remainder term: %.16f\n", result.remainder_term);
        printf("\n");
    }
}
```

```

        }
    }

void run_task_2() {
    FILE *logfile = fopen("./task2.log.csv", "w");

    char xi_str[50];
    char absolute_error_str[50];
    char remainder_term_str[50];

    log_columns(logfile, 3, "X", "Absolute Error", "Remainder Term");

    for (int i = 0; i <= 10; i++) {
        double x = RANGE_START + (RANGE_STEP * i);
        ChResult result = ch_with_terms(x, N);

        sprintf(xi_str, "%.10f", x);
        sprintf(absolute_error_str, "%.16f", result.absolute_error);
        sprintf(remainder_term_str, "%.16f", result.remainder_term);
        log_columns(logfile, 3, xi_str, absolute_error_str,
        remainder_term_str);

        printf("X: %f\n", x);
        printf("N: %d\n", result.terms);
        printf("Precise value: %.16f\n", result.precise);
        printf("Approximate value: %.16f\n", result.approximate);
        printf("Absolute error: %.16f\n", result.absolute_error);
        printf("Remainder term: %.16f\n", result.remainder_term);
        printf("\n");
    }
}

int main() {
    run_task_1();
    run_task_2();

    return 0;
}

```

ch.c

```
#include <math.h>

typedef struct {
    int terms;
    double precise;
    double approximate;
    double absolute_error;
    double remainder_term;
} ChResult;

double term(int n, double radians) {
    double result = 1.0;

    for (int k = 1; k < n; k++) {
        result *= (radians * radians) / ((2 * k) * (2 * k - 1));
    }

    return result;
}

double remainder_term(int n, double radians) {
    return (2.0/3.0) * term(n, radians);
}

ChResult ch_with_precision(double radians, double epsilon) {
    int n = 0;
    double approximate = 0.0;

    do {
        n++;
        approximate += term(n, radians);
    } while (remainder_term(n, radians) >= epsilon);

    double precise = cosh(radians);
    double absolute_error = fabs(precise - approximate);
    double remainder_term_value = remainder_term(n, radians);

    return (ChResult){n, precise, approximate, absolute_error,
                     remainder_term_value};
}

ChResult ch_with_terms(double radians, int N) {
    int n = 0;
```

```
double approximate = 0.0;

do {
    n++;
    approximate += term(n, radians);
} while (n < N);

double precise = cosh(radians);
double absolute_error = fabs(precise - approximate);
double remainder_term_value = remainder_term(n, radians);

return (ChResult){n, precise, approximate, absolute_error,
remainder_term_value};
}
```

log.c

```
#include <stdio.h>
#include <stdarg.h>

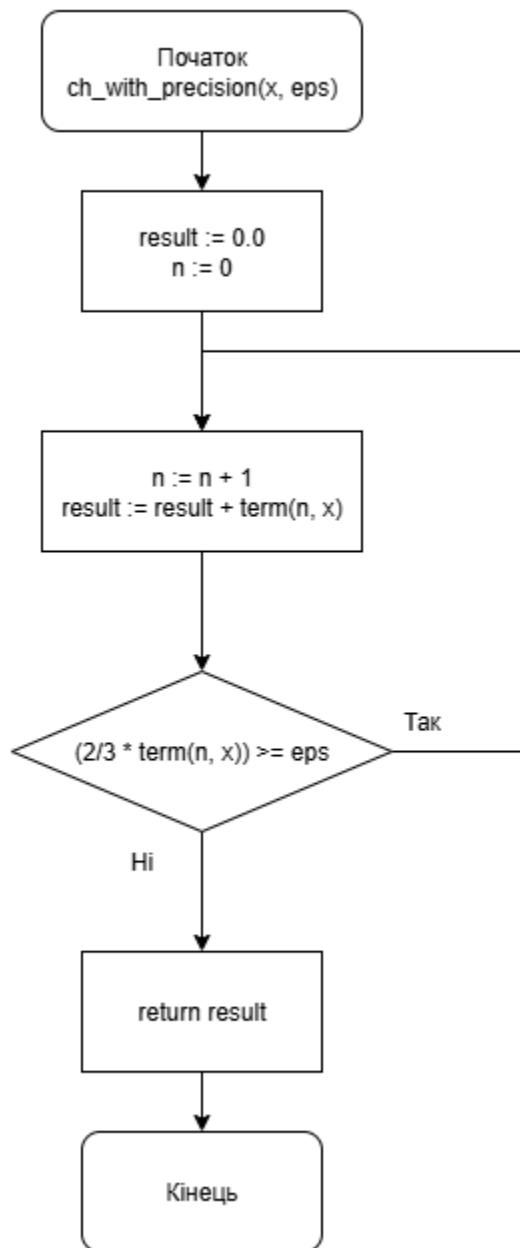
void log_columns(FILE *f, int columns, ...) {
    va_list args;
    va_start(args, columns);

    for (int i = 0; i < columns; ++i) {
        const char *header = va_arg(args, const char*);
        fprintf(f, "%s", header);
        if (i < columns - 1) {
            fprintf(f, ",");
        }
    }

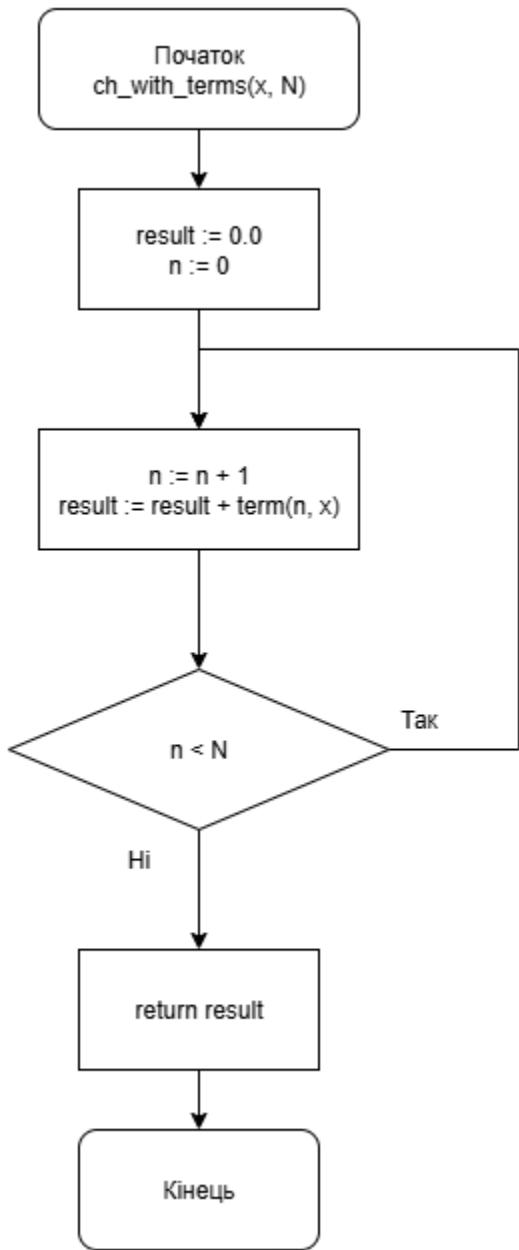
    fprintf(f, "\n");
    va_end(args);
}
```

Діаграми дій для основних обчислень.

Функція ch_with_precision(x, eps) для обчислення ch(x) з заданою точністю eps

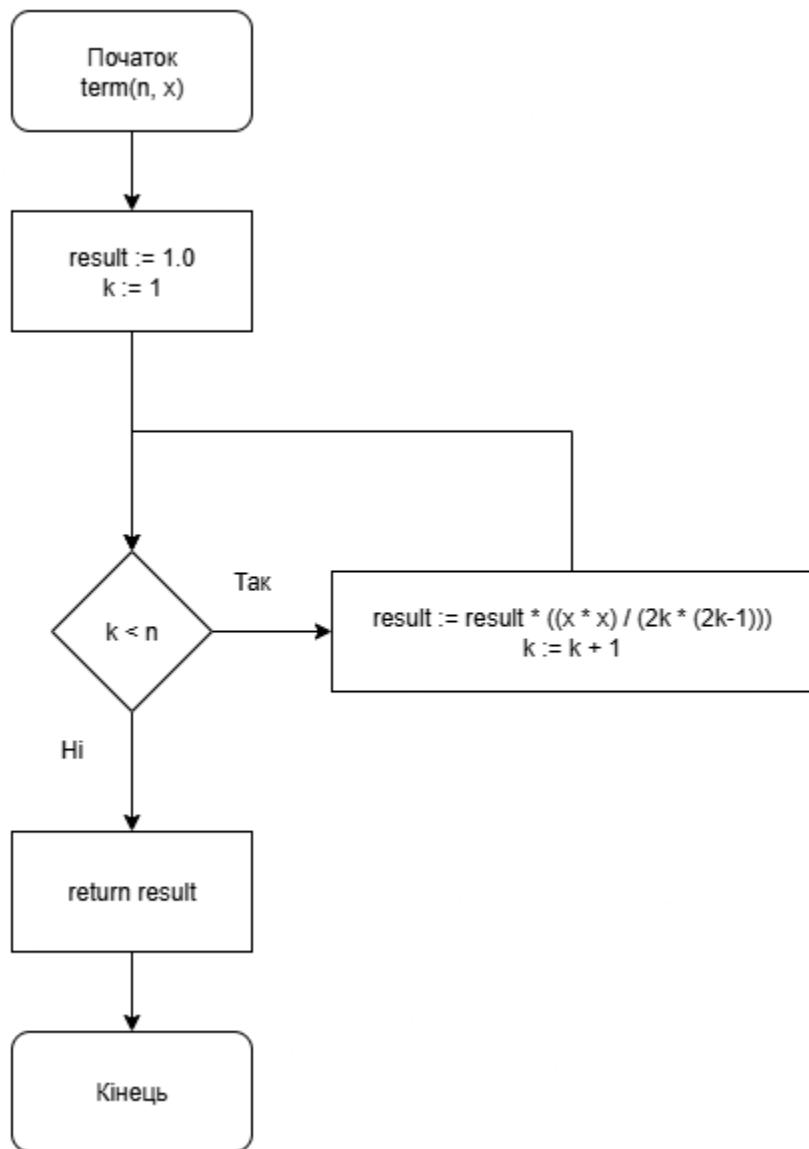

Функція $ch_with_terms(x, N)$ для обчислення $ch(x)$ за заданою кількістю членів ряду N

Функція $\text{term}(n, x)$ для обчислення члена ряду Тейлора u_n для функції $\text{ch}(x)$ за формулою

$$u_1 = 1, \quad u_{k-1} = \frac{x^2}{2k(2k-1)} u_k, \quad k = (1, 2, 3, \dots, n - 1)$$

Результати виконання

Таблиця 1.

Таблиця залежності довжини ряду n , що забезпечує точність функції не меншу за задане значення eps у точці $x = (b + a)/2$, від eps .

ε	n	Абсолютна похибка	Залишковий член
10^{-2}	3	0.0000386537072743	0.0025418402777778
10^{-5}	5	0.0000000006996157	0.0000001384489714
10^{-8}	6	0.0000000000016021	0.0000000004653424
10^{-11}	7	0.000000000000024	0.0000000000010664
10^{-14}	8	0.000000000000002	0.0000000000000018

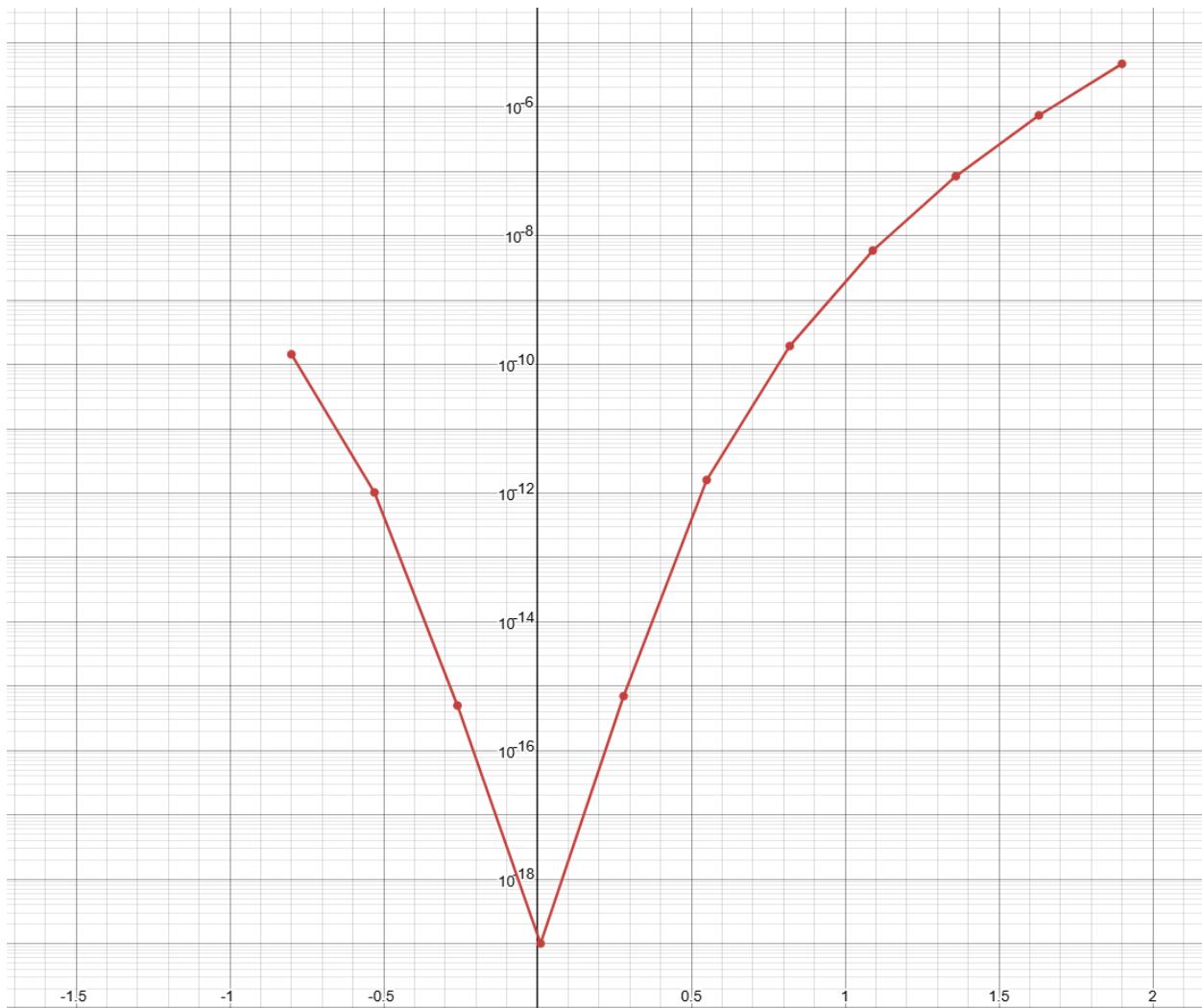
Таблиця 2.

Абсолютна похибка та залишковий член ряду для $n = 6$ у точках
 $x_i = a + h \cdot i$, $h = (b - a)/10$, $i = 0, \dots, 10$.

x_i	Абсолютна похибка	Залишковий член
-0.8000000000	0.0000000001439697	0.0000000197262975
-0.5300000000	0.0000000000010272	0.0000000003212953
-0.2600000000	0.0000000000000000	0.0000000000002593
0.0100000000	0.0000000000000000	0.0000000000000000
0.2800000000	0.0000000000000007	0.0000000000005442
0.5500000000	0.0000000000016021	0.0000000004653424
0.8200000000	0.0000000001936580	0.0000000252513285
1.0900000000	0.000000059104546	0.0000004349213100
1.3600000000	0.000000844413388	0.0000039768095382
1.6300000000	0.0000007452092152	0.0000243232583168
1.9000000000	0.0000047137308137	0.0001126371666998

Примітка: Значення, що дорівнюють 0 в таблиці інтерпретувати як такі, що менше за 10^{-16} . Це пов'язано з обмеженнями стандартного типу `double`, який може гарантувати точність лише до 15-16 значущих цифр.

Графік 1. Залежність абсолютної похибки від x

Примітка: Значення в точках $x = 0.01$ та $x = -0.26$ для наочності наведені приблизно, виходячи з симетрії та форми графіку. Істинні дані наведені в табл. 2.

Висновки

Під час виконання роботи була розроблена програма для обчислення функції $ch(x)$ шляхом розкладання в степеневий ряд. Також були виконані обчислення абсолютної похибки обчислення на проміжку $[-0.8, 1.9]$ для різних значень точності ε та кількості обчислюваних членів n .

Дані з таблиці 1 відповідають очікуванням і доводять правильність алгоритму. Як і очікувалось, значення абсолютної похибки $< \varepsilon$.

Дані з табл. 2 і граф. 1 демонструють цікаву закономірність. При фіксованій кількості обчислюваних членів ряду, абсолютнона похибка зменшується з наближенням до $x=0$. Іншими словами, чим більший $|x|$, тим більше членів послідовності треба врахувати для отримання певної точності.

Це пояснюється тим, що функція завжди $ch(x)$ зростає швидше за її апроксимацію через ряд Тейлора. Це можна строго довести, використовуючи властивості похідних, і той факт, що ряд, що розглядається є знакопостійним.

Важливо зазначити, що на абсолютноу похибку вимірювань окрім точності обраного методу обчислення, впливає і методична похибка пов'язана з обмеженнями точності стандартного типу `double` мови програмування С. Цю похибку можна оцінити як $1*10^{-16}$.